

Ezek a gondolatok fűtik át most, ebben az órában ezt a közösséget, amely összejött e helyen, s ha ezt az áldozatkésziséget, amelyet ma itt látunk megnyilvánulni, kezdetnek vesszük, biztosak lehetünk, hogy megvalósul mindnyájunk vágya és célja: a szabad, megelégedett, erős szentistváni Magyarország!

MINDIG JÓL ESETT.

A jóság olyan, mint a lágy kenyér:
Tápláló, puha, meleg, hófehér,
Kifogyhatatlan, mint az anyakéz,
Mely mindent odaad s mindent megtetéz.

Ajándékul — kit Isten szeretett —
S e szent érzéssel felékesített
Nem jár üresen, csodákat terem,
A kopár föld is zsoltárt énekel.

Láttam már sokszor kis gyermek szemén,
Volt öreg arcon földöntúli fény,
Fiatal lélek édes illata,
Volt résztvevő szív könnyes harmata.

Mindig fénylett, mindig melegített
És valakinek mindig jól esett...
Puha, meleg, áldott volt, hófehér,
Mint anyakéz-sütötte lágy kenyér.

Kovácsné Huszár Jolán.

SZENT PÁL LEVELE A KORINTHUSIAKHOZ.

I. levél, 13. fejezet.

Beszéljek bár földi, vagy égi nyelven,
ha szent szeretet nem lobog szívemben,
csak csengő-zengő cimbalom a lelkem.

Tudjam a jövőt és a titkokat,
miket az ész csak vakon tapogat,
legyen enyém a földnek minden tudománya,
ha oly okos lennék is, mint az angyalok
s hitem bár nagyobb volna, mint a Himalája,
szeretet nélkül semmi sem vagyok.

S osszam szét bár a szegényeknek minden kincsem,
mindent, amit erőm s verejtékem terem,
ha szeretetem nincsen,
mit használ az nekem.